

[C. E. Christiansen.]

munal Valgret, løst Spørgsmaalet om Skattebetalingsen paa en god Maade, idet det kræves, at Vælgeren skal have betalt de paalignede direkte Skatter til Valgkommunen inden for det forud for Valget senest afsluttede Skatteaar eller, hvis saadan Paaligning ikke har fundet Sted, være paalignet og have betalt de tilsvarende Skatter inden for det paafølgende Skattehalvaar. Herved gives der en rimelig Frist til paa den Tid af Aaret, hvor Arbejdsløsheden er mindst, og hvor Indtægterne ogsaa i andre Kredse flyder rigeligere, at faa Skatterne betalt. Saaavel i Arbejderkredse som blandt de næringsdrivende i By og paa Land — det gælder vel ogsaa hos de Landbrugere, der har været i Vanskeligheder — vil den forlængede Restancefrist blive hilst med Tilfredshed.

Af mindst lige saa stor Betydning som Forandringen i Skattebestemmelsen vil sikkert den ændrede Opholdsbestemmelse vise sig at være. En meget stor Del af de nærværende 400 000 Medborgere, der efter den hidtil gældende Valglov var hindret i at udøve Valgret ved de kommunale Valg i 1933, var nemlig faldet for den urimelige Opholdsbestemmelse. Det synes baade meningsløst og urimeligt, at en pligttopfyldende Borger, blot fordi han flytter over Kommunegrænsen, skal miste sine borgerlige Rettigheder, medens han ikke slipper for en eneste af de Forpligtelser, som paahviler ham. Denne Uretfærdighed var saa meget mere meningsløs, som han ofte selv var aldeles uden Skyld i, at han maatte flytte. Det kunde f. Eks. være en Lejer, der med kort Varsel blev opsagt fra sin Lejlighed og ikke var i Stand til at skaffe sig anden Lejlighed i Opholdskommunen, men saa sig nødsaget til at flytte til Nabo-kommunen, hvorfra han senere vendte tilbage, saa snart en Lejlighed kunde faas i Fraflytningskommunen. Jeg har personlig Erfaring for, hvor store Bestræbelser mange Lejere gør sig for at undgaa Fraflytning, fordi de ikke vil risikere at miste den kommunale Valgret og dermed al Indflydelse paa Kommunens Styrelse, der jo nu om Dage griber ind i ethvert Menneskes Tilværelse. Ofte skifter Folk ogsaa Opholdskommune, fordi de bliver arbejdsløse eller ikke kan klare sig ved deres Erhverv, men øjner en Chance i en anden Kommune. Heller ikke disse Folk bør fornuftigvis straffes med Tabet af en Del af deres borgerlige Rettigheder, fordi de gør deres yderste for at klare for sig selv og deres Familie.

Lovforslagets Lempelser i Skatte- og Opholdsbestemmelserne sletter paa fornuftig Maade en gammel Uret og vil blive hilst med Tilfredshed, ikke blot af de mange Vælgere, som Bestemmelserne kommer direkte til gode, men ogsaa af dem inden for Kommunernes Administration, for hvem det har været yderst pinligt forud for Valgene at skulle slette gode Samfundsborgere af Valglisten.

Det maa ogsaa hilses som en god og sund Ændring, at Bestemmelsen om, at kun en Trediedel af den paalignede Skat maa være eftergivet, hvis Valgretten skal bevares, udgaa af Loven, thi denne Bestemmelse var ikke alene inhuman over for de paagældende, men afstedkom i ikke faa Tilfælde, at de maatte tilbagebetale ofte ubetydelige Beløb af eftergivet Skat for at bevare Valgretten, hvilket tillige medførte meget unødigt administrativt Besvær. Handling og Ansvar bliver nu i den Henseende lagt paa rette Sted, hos Kommunalbestyrelsen.

Ligesom jeg kan anbefale Lovforslagets principielle Indhold, kan jeg ogsaa anbefale de midlertidige Bestemmelser samt de redaktionelle og tekniske Ændringer, blandt hvilke sidste jeg især hilser med Tilfredshed, at Stedfortræderlisten ikke som hidtil kan ændres ved rene Tilfældigheder, som Tilfældet hidtil har været, idet ofte en enkelt Stemme kunde faa det sidste Navn paa Listen flyttet op til at være 1ste Stedfortræder.

Jeg anbefaler Lovforslaget, og jeg haaber, at det maa faa en velvillig og af Hensyn til Arbejdet med Udfærdigelsen af Valglisten hurtig Behandling i det høje Ting.

Rahbek: Om det foreliggende Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at principielt holder vi paa, at Betingelsen for at opnaa kommunal Valgret maa være den, at man først har opfyldt sin Borgerpligt. Dertil hører efter vor Mening, at man har betalt sin Skat og ikke blot en større eller mindre Del af den paalignede Skat, men hele Skatten. Det Standpunkt har vi hidtil heldigvis ikke været ene om; indtil for forholdsvis faa Aar siden var alle Partier, i alt Fald dem, der er repræsenterede i dette høje Ting, enige herom. Jeg minder i denne Forbindelse om, at saa sent som under Behandlingen af den kommunale Valglov i Samlingen 1923—24 stillede de nuværende højtærede Regeringspartier et Ændringsforslag — det indeholdt for øvrigt paa andre Omraader ret vidtgaaende